

ÉLELETÜNK

L. évf. 12. szám (50. Jg. Nr. 12.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2018. december

„ISTEN SZERETI A FIATALOKAT”

Meghallgatni, közel állni és tanúságot tenni: Ferenc pápa erről a három fontos lépésről szóló homíliájában a Szent Péter-bazilikában bemutatott október 28-i szentmisén, amellyel lezárta a fiatalok témájának szentelt püspöki szinódust. Az október 3-án megkezdődött szinódus középpontjában a fiatalok világa, a hit és a hivatástisztázás kérdése állt.

A vasárnapi evangéliumi szakaszt elemezve Ferenc pápa rámutatott, hogy ez az epizód az utolsó, amit Márk evangélista elbeszél Jézus nyilvános működéséből. Jézus nem sokkal később belép Jeruzsálembe, hogy meghaljon és feltámadjon. Bartimeus így tehát az utolsó, aki Jézust kíséri az úton: a Jerikóba vezető út szélén üldögélő koldusból tanítvánnyá lesz, aki a többiekkel együtt elindul Jeruzsálem felé. Mi is együtt haladtunk, együtt „szinódust tartottunk” és most ez az evangéliumi szakasz megpecsételi a hitbeli előrehaladás három alapvető lépését.

Mindenekelőtt tekintsünk Bartimeusra: neve annyit jelent, mint „Timeus fia”. A szöveg elmagyarázza: „Timeus fia, Bartimeus” (Mk 10,46). Feltűnik azonban egy ellentmondás: az apa nincs jelen. Bartimeus egyedül hever az út mentén, otthonán kívül, apa nélkül: nem szeretik, magára hagyták. Vak, nincs, aki meghallgatná; amikor szólni akart, elhallgatták. Jézus azonban meghallja kiáltását. És amikor találkozik vele, hagyja beszélni. Nem volt nehéz kitalálni, hogy mit kért volna tőle Bartimeus: nyilvánvaló, hogy egy vak kívánsága a látás visszanyerése. De Jézus nem siet, időt szán Bartimeus meghallgatására. Ez az első lépés, ami segít bennünket a hit útján: meghallgatni. Ez a „fül apostolkodása”: meghallgatni, mielőtt még beszélne. (...)

A meghallgatás után a második lépés, hogy elkísérjünk valakit a hit útján, az az, hogy közel álljunk hozzá. Tekintsünk Jézusra, aki nem bízik meg valakit a „nagy tömegből”, amely követte őt, hanem személyesen találkozik Bartimeussal. Így szól hozzá: „Mit tegyek veled?” Mit akarsz: Jézus azonosítja magát Bartimeussal, nem tekint el elvárásaitól; mit tegyek veled: tegyek, vagyis nem csak beszélek, hanem teszek valamit érted. Nem előre meghatározott gondolatok szerint, általánosságban, hanem neked, a te helyzetetben. Íme, így tesz Isten, első személyben cselekszik, mindenkit előszeretettel részesítve. Cselekvési módjában már benne van üzenete: így csírázik a hit az életben. (...)

Tanúságot tenni a harmadik lépés. Tekintsünk a tanítványokra, akik Bartimeust hívják: nem mennek oda a koldushoz egy megnyugtató pénzérmével vagy azért, hogy tanácsokat osztogassanak neki; Jézus nevében mennek hozzá. Csak három szót mondanak, mindet Jézus nevében: „Bátorság, kelj föl, téged hív”. Az evangéliumban csak Jézus mondja, hogy bátorságot, mert csak Ő éleszti újjá a szívet. Az evangéliumban csak Jézus mondja, hogy kelj föl, hogy meggyógyítsa a lelket és a testet.

(Folytatás a 2. oldalon)

Jézus születése
Gerard David festménye

BABITS MIHÁLY Karácsonyi ének

*Mért fekszel jászolban, ég királya?
Visszasírsz az éhes barikára.
Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt:
mégis itt ridogálsz, állatok közt.*

*Bölcs bocik szájának langy fuvalma
jobb tán mint csillag-űr szele volna?
Jobb talán a puha széna-alom,
mint a magas égi birodalom?*

*Istálló párája, jobb az neked,
mint gazdag nárdusok és kenetek?
Lábadhoz tömjén hullt és arany hullt:
kezed csak bús anyád melléért nyult...*

*Becsesnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük, hogy „megszületett”!*

*Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyujts pici gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt.*

ÁPRILY LAJOS Karácsony-est

*Angyal zenéje, gyertyafény –
kincses kezem hogy lett szegény?*

*Nem adhattam ma semmi mást,
csak jó, meleg simogatást.*

*Mi győzött érdességemen?
Mitől csókolhat úgy kezem?*

*Simogatást mitől tanult?
Erembe Krisztus vére hullt?*

*Szemembe Krisztus-könny szökött? –
kinyúló kézzel kérdezem.*

*Áldott vagy a kezek között,
karácsonyi koldus-kezem.*

**BOLDOG
KARÁCSONYT
KIVÁN
OLVASÓINK
AZ ÉLETÜNK!**

TŐLE INDUL AZ ÚT, ÉS ÓHOZZÁ VEZET

Írta: Török Csaba

Karácsony ünnepének három miséje sajátos dinamika szerint, egyre táguló látókörrel vezet be minket az ünnep titkába. Az éjjeli mise Jézus testi születését mondja el, azt a jól ismert történetet, amelynek elemeit már az előző délutáni misztériumjáték is megjelenítette. A kor reggeli pásztorok miséjében az érkező Messiást először köszöntő emberek társává válunk – az éjszaka csöndes, misztériuma megnyílik, üzenetté válik, amelyet a látogatók elvisznek. A nap ünnepi miséje pedig a legnagyobb hittani mélységekre vezet el bennünket: élénk állítja a Fiúisten, az Ige öröktől való születését az Atyától, ily módon betekintést enged a Szentháromság belső életébe. Leírja, hogy az Ige – aki a Hitvallás szavai szerint „született, de nem teremtmény” – miért és miként érkezett el közénk. „És az Ige testté lett, és közöttünk lakozott”. A születés földi pillanata feltárul, s elvezet az örökkévalóságig.

Hívóként nekünk is jó, ha hasonló módon üljük meg karácsonyt. A családi együttlét meghittségétől – a hit útján járva – lépésről lépésre el kell jutnunk az ünnep ajándékának a „felbontásáig”: a szív, a lélek, a megértés teljes kitarulásáig. Hiszen annak, aminek zárt körben, „magunk között” olyannyira örülünk, túl kell haladnia az önmagába záruló emberi szintjeinket: „Íme, jó hírt hozok nektek, amely nagy öröm lesz az egész népnek...” (éjféli mise). „A pásztorok ezután hazatértek. Dicsérték és magasztalták Istent mindazért, amit láttak és hallottak...” (pásztorok miséje). „Mindazoknak azonban, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Is-

ten gyermekei legyenek... mi mindannyian az ő teljességéből nyertünk kegyelemből kegyelmet” (ünnepi mise). Karácsony a béke ünnepe – de nem elég csak a családban békére lelnünk, azt üzenetté, feladattá, küldetéssé kell tennünk, melynek el kell jönnie minden családnak, nemzetnek, országnak között. Karácsony a szeretet ünnepe – de nem elég csak a számunkra kedveseket és fontosakat szeretnünk, a krisztusi szeretetnek ki kell tágítania szíveinket, hogy elérjen mindenkit, még az ellenszenvest, sőt az ellenséget is. Amit a szentestén, az ünnepi együttlét során „magunk között”, otthon elkezdünk, abban meg kell találnunk az evangéliumi erőt, s el kell vinnünk mindenkihez.

Az ajándéknak pontosan ez a logikája: megajándékozónak vagy megajándékozottnak lenni nem rögzült, hanem folytonosan felcserélődő szerepek, ami rávilágít arra, hogy a lényeg az ajándékozás művészetének az elsajátítása. A pásztorok vittek ajándékot a Kisjézusnak? Igen, de... A napkeleti bölcsek voltak azok, akik ajándékokkal halmozták el a Gyermekeket? Igen, de... A nagyon szép gondolat, miszerint a Kisdéd a jászolból megáldja azokat, akik hozzá érkeznek, épp ezt mutatja: amikor ajándékot adnál Istennek, valójában ő ajándékoz meg téged. Sőt, megértheted, hogy ő már előbb ajándékká vált számadra. „A szeretet nem abban áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy ő szeret minket, és elküldte a Fiát bűneinkért engesztelésül. (...) Azért szeretjük [az Istent], mert ő előbb szeretett minket” (1Jn 4,10.19).

(Folytatás a 3. oldalon)

AUSZTRÁLIÁBA LÁTOGATOTT CSERHÁTI FERENC PÜSPÖK

Cserháti Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök harmadik alkalommal látogatott el az ausztráliai Melbourne-be és környékére. Adelaide városában október 28-án, a vasárnapi szentmise keretében kiszolgáltatta a bérmálás szentségét.

A Regnum Marianum Adelaide-i Egyházközség már hetek óta készült a különleges alkalomra: vasárnap délelőtt Cserháti Ferenc püspök mutatta be a híveknek az ünnepi szentmisét Horváth László OFM koncelebrálásával. Horváth László több mint másfél évtizede teljesíti küldetését a városban, szolgálja a magyar közösséget és vállalja lelkipádosztását.

Cserháti Ferenc a szentlecke alapján a legfontosabbról, vagyis Jézus Krisztusról, a szegletkőről beszélt. Hangsúlyozta, az Egyház a föld egyik sarkától a másikig a feltámadt Úr Jézus Krisztust ünnepli minden szentmisében, világszerte visszhangzik az Úr dicsérete és magasztalása, és ez alkalommal is ő hívta és gyűjtötte össze nyáját a templomba.

A szentlecke, vagyis a zsidókhoz írt levél egy részletére hivatkozva a püspök beszédében többek között kifejtette, hogy a levél szer-

zője ószövetségi főpaphoz hasonlítva Jézus Krisztust. Prédikációjában kiemelte, hogy Jézus magára vette emberi természetünket, a bűnt kivéve. A főpapságra az Atya kérte fel, hiszen az Atya maga mondta Jézusról, hogy őt kell követnünk, ő a szeretett Fiú, akiben kedve telik.

A püspök a szentbeszéd végén a szentségekről szólt. A szentségek Isten ujjai, karjai, amelyekkel megérinti az embert, közvetíti az isteni üdvösséget az emberek felé.

(Folytatás a 6. oldalon)

Cserháti Ferenc püspök Adelaide-ben

HITÜNK KÉRDÉSEI

Az ókori szerzetesek (20.)

A II. század folyamán voltak, akik önként lemondtak a házasságról, vagyonukról, hogy kizárólag az imának és a felebaráti szeretetnek éljenek. Ezek a keresztények az askéták, akik az evangéliumi tanácsok teljesítésére vállalkoztak.

Az első Istennek szentelt életű remetéről már *Tamás evangéliuma* is beszámol. Az ókeresztény remetek a III. századtól az egyiptomi sivatagban hozták létre a keresztény szerzetesség alapjait. A keleti szerzetesség előnyben részesítette a megtérést, az önmegtagadást, a szívbeli töredelmet; a belső béke keresését; a szüntelen imádságot, a böjtöt és az éjszakai virrasztást, a lelki harcot és hallgatást, az önátadást és a vagyonról való lemondást.

Remete Szent Antal lemondott családi örökségéről, egyre messzebb költözött a pusztába. 270-ben kezdte meg a szerzetesi életet különböző remetek vezetése alatt. Néhány év után a Vörös-tenger közelében telepedett le. Itt egész telep alakult ki körülötte. 365-ben, 105 éves korában halt meg. Nem teológiai tudása tette híressé, hanem önmegtagadó élete, mély vallási bölcsessége.

Thébában, a Nílus mellett alapított kilenc kolostort férfiaknak és kettőt nőknek *Pakhómiosz*. Ő az egyiptomi szerzetesség egyik legjellegzetesebb alakja. Sok remete élt vezetése alatt szigorú fegyelemben. Kétkezi munkát végeztek. A kolostorok élén az apát állt. A közösség tagjai magányosan éltek, de alávetették magukat az apátnak, szabályzatuk a közösségi életet részesítette előnyben.

Ismertté vált az idősebb *Makariosz* († 390) irodalmi munkája. Írásai mondásokat, leveleket, imákat és igen sok homíliát tartalmaznak. Írói hírnevét az ötven lelkiségi homíliának, azaz Krisztushoz vezető elmélkedéseknek köszönhet. *Makariosz* homíliáiban mértéktartóan éreztető a misztika hatása is.

Nagyon jelentős volt a szkíta származású *Cassianus János* működése. Híres askéták voltak mesterei Palesztinában és Egyiptomban. Amikor Theophilosz alexandriai pátriárka 400 körül hadat vivelt a szerzetesek elűzésére, Cassianus Konstantinápolyba ment Aranyházú Szent Jánoshoz, aki diakónussá szentelte. Aranyházú Szent János száműzetése után, 404-ben Rómába, majd Galliába ment, 415-ben. Ott keleti mintára alapított kolostorokat. Gondja volt a szerzetesek viselkedésére is, előírta, milyen ruhát viseljenek. *Beszélgések* (*Collationes*) c. művében a pusztai remetek tanítását foglalta össze, párbeszéd formában. Név-

telenül maradt ránk a *Mester szabályai* c. terjedelmes irat, mely mutatja már Cassianus eszméinek hatását. Valószínűleg Szent Benedek is ismerte és szerzetesével is olvastatta Cassianus *Beszélgéseit*. Szabályzata nem kívánt látványos önsanyargatást a szerzetesektől, hanem egyszerűséget és önfegyelmet. Benedek szerzeteseinek is kötelességük volt az ima, a Szentírás olvasása és a munka. A szerzetesek nem vándorolhattak, a kolostorban kellett maradniuk, a szerzetesi közösség vezetője pedig az apát volt. A kétkezi munkával, az olvasással Benedek a tétlenségből származó jellemromlást akarta kiküszöbölni a szerzetesek életéből.

A szíriai és mezopotámiai szerzetesek önsanyargatásairól szóló beszámolókat riasztó olvasmányok. Egyesek nehéz vasláncot viseltek övként, mások állandóan a tűző napon tartózkodtak. Híres lett Szíriában Oszlopos Simeon (390–459). Egy oszlop tetejére költözött és ott élt évtizedeken át. Komoly askéta volt, a népszerűsége és sok tanítványt vonzott kolostorába. Tanítványa volt Dániel, aki Konstantinápoly mellett harminchárom évig élt egy oszlop tetején. Olyan tekintélye volt, hogy a császári udvar kikérte véleményét az Efezusi és Kalcedoni Zsinatok összehívása előtt. A Kisázsiaiban tartott zsinatok elítélték azokat a szerzeteseket, akik abbahagyták a templomlátogatást, másodrangúaknak tartották a szentségeket.

Az ókori szerzetesek olyan teológiai irányt tettek magukévá, melyben központi jelentőségű volt a tanúságtétel, és a kereszt. A kereszt a vértanúk reménye volt. Az askéta arra törekedett, hogy önkéntes lemondása, önmegtagadása gyakorlásával egyesítse saját életét Krisztus szenvedéseivel. Az askéták a vértanúeszményt követték olyan korban, amikor a keresztényüldözés már a múlt emlékévé halványult. A vértanúk áldozatát kívánták megvalósítani a világtól való elfordulás által. Az áldozatos élet eszményét a magányos élet keretében akarták megvalósítani. A nép tisztelte a magányos remeteket, látogatták a pusztai atyákat. A remetek mondásai *Az atyák mondásai* címen forogtak közkézen. Fennmaradt egy írás *Sivatagi anyák* címmel, az ókor női szerzeteseiről is.

volna az Úr szavait, hányszor árusítottuk ki a mi gondolatainkat, mintha az Úr szavai lettek volna! Milyen sokszor érzik az emberek intézményeink súlyát Jézus baráti jelenléte helyett! Ilyenkor egy nem kormányzati szervvé, félállami szervezetté válunk, nem pedig az üdvözültek közösségévé, akik az Úr örömeiben élnek – fejtette ki homíliájában Ferenc pápa.

Meghallgatni, testvérünkhöz közel állni, tanúságot tenni. Az evangéliumban a hit útja szépen és meglepetéssel zárul, amikor Jézus így szól: „Menj, hited meggyógyított téged”. Pedig Bartimeus nem tett hitvallást, nem hajtott végre semmilyen művet, csak szánalomért esedezett. Érezni, hogy szükségünk van üdvösségre, a hit kezdetét jelenti. Ez a közvetlen útja, hogy találkozzunk Jézussal. A hit, amely megmentette Bartimeust, nem volt jelen Istenről alkotott elképzeléseiben, hanem jelen volt abban, hogy kereste Istent, találkozni akart vele. A hit találkozás, nem pedig elmélet kérdése. A találkozásban Jézus jön el hozzánk, a találkozásban dobog az Egyház szíve. Nem prédikációink, hanem életünkkel tett tanúságunk lesz hatékony. (...)

(Vatikáni Rádió)

Az egyházközségekben azonban súlylyedt a színvonal az askéták kivonulása miatt. A püspökök sajnálták távozásukat.

A szerzetesi közösség eszményét *Szent Vazul* caesareai metropolita szabályzata állította előtérbe. Vazul bevezette a noviciátust és a fogadalomtételt. Az engedelmességben Vazul eszközt látott a túlzások megfékezésére.

Az V. század során új szervezeti forma alakult ki Palesztinában a szerzetesség körében. Saját cellájukban éltek mint remetek, de közösen étkeztek, közösen imádkoztak.

Szent Atanáz megírta remete Szent Antal életét. Műve a nyugatiakat arra ösztökölte, hogy ők is fel tudjanak mutatni olyan szerzeteseket, mint a keletiek, sőt még buzgóbbakat. Az ügy szószólója lett Sulpicius Severus, aki 403 körül írta meg sabari Szent Márton életrajzát, mellyel Szent Márton nyugat legnépszerűbb szentjévé tette.

A szerzetesek feladata nem Isten igéjének hirdetése, hanem meghallgatása volt. Ha sok mindenről le is mondtak, a Bibliát magukkal vitték. Másként forgattak azonban a Bibliát egy szerzetes, mint az egyháztájak. Számukra a Szentírás a teljesítendő parancsok tárháza volt. Beszélgéseikben jelen volt a Biblia, a Szentírásból vett mondatokkal beszélgettek egymással. A Szentírás szavát parancsként értelmezték. A Bibliát élni kell, nem magyarázni. Legyen bármilyen szűkös is a szerzetesi cella, mégis egész világgá tárul, mert Krisztussal él együtt, vele osztja meg „fogságát”. Az egyéni élményeknek a biblikus kifejezésforma ad érvényességet. Bármit olvasott is a szerzetes, azt mind úgy értette, hogy a legkisebb szakadék sem lehet az Ige meghallása és gyakorlati megvalósítása között.

„Zúgnak a habok, rettenetes a vihar, de mi nem félünk, hogy elmerülünk, mert sziklán állunk! Ha még úgy dühöng is a tenger, ezt a sziklát nem fogja szétzúzni, ha még úgy üvölt is az orkán, Jézus hajóját nem fogja elmeríteni. Valóban mitől is félnék? A haláltól? „Hiszen számomra az élet Krisztus, a halál pedig nyereség.” (Fil 1,21). A számkivetéstől? „Az Úr a föld és minden ékessége” (Zsolt 23,1). A vagyoneklobzástól? „Semmit sem hoztunk e világra, kétség kívül el sem vihetünk”, (1Tim 6–7). Amivel a világ retteg, azt megvetem, amivel csábít, annak szemébe nevetek. Nem remegek a szegénységtől, nem sóvárgom a gazdagságot; nem reszketek a haláltól.” (*Aranyházú Szent János beszéde híveikhez*)

(Vége)

Gaál Jenő SVD

JAKAB ANTAL- EMLÉKDÍJ

A nyolc évvel ezelőtt alakult Jakab Antal Keresztény Kör (JAKK) már megalakulása évében létrehozta a Jakab Antal-díjat, melyet minden évben olyan személynek vagy közösségnek adományoz, aki szolgálatával a néhai nagy nevű erdélyi püspök nyomdokain jár, az ő szellemi örökségét tiszteli. A Kolozsi Tibor szobrászművész által készített bronz emléklakettet, az indoklást tartalmazó díszoklevelet és ötszáz euró ajándékot magában foglaló kitüntetést idén a kolozsvári Katolikus Egyetemi Lelkészség (KEL) vehette át Kolozsváron a JAKK alapítóitól: a jelenleg Ausztriában szolgáló Vencser Lászlótól, volt gyulafehérvári teológiai tanártól és a névadó püspök Budapesten élő újságíró unokahúgától, Varga Gabriellától.

Az esemény fővédnökségét vállaló Pál József Csaba temesvári megyéspüspök is meleg hangú üzenetet küldött az ünneplőknek, és a gratuláció mellett a Jóistentől áldást kért a további munkára.

Oszváth Judit

IMASZÁNDÉK

Decemberre

A hit továbbadásának szolgálatáért: hogy azok, akik a hit továbbadásának szolgálatában állnak, megtalálják a kultúrákkal folytatott mai párbeszéd megfelelő nyelvezetét.

A mai nagy és gyors kulturális változások megkövetelik, hogy a változatlan igazságoknak olyan nyelvezetben történő kifejezését keressük, mely állandó időszereket mutatja. Más ugyanis a hitlételemény és más dolog annak kifejezése. Megesik, hogy a hallgatók teljesen ortodox módon kifejezett beszédet hallgatnak, mégis Jézus Krisztus hiteles evangéliumától eltérő módon értik, mert a beszélő az illetők hétköznapi nyelvtől különböző kifejezéseket használ. Ilyenkor – az Istenről és az emberről szóló igazságot közölni akaró legjobb szándék mellett – néha hamis istenképet, vagy emberi ideált közvetítünk. Az ilyen esetben megtartjuk a kifejezéseket, de nem közöljük a lényegét. Ez bizony nagy veszély. Ne felejtjük el, hogy az igazságot különböző módokon lehet kifejezni. A kifejezésformák megújítása szükséges, hogy a mai embereknek az evangélium változatlan értelmét közöljük.

Napjainkban a városokban teljesen új kultúra születik és növekszik. Éppen ezek a nagyvárosok az új evangelizálás kiváló helyei. Ez számunkra kihívást jelent, hogy keressünk olyan imaformákat és közlésmódokat, amely vonzó a változó kultúrában élő városlakók számára is. Szükséges tehát az olyan evangelizálás, mely új módon képes Istenről, embertársainkról és világunkról beszélni azért, hogy a lényeges értékeket terjessze. A nagyvárosokban számos kultúra találkozik, és új emberi érintkezések jönnek létre. Léteznek emellett szubkultúrák is, amelyek gyakran elkülönüléshez és erőszakhoz vezetnek. Az Egyház feladata, hogy ebben a nehéz párbeszédben segítsen.

VI. Pál pápa mondta, hogy a hívők sokat várnak a szentbeszédektől, és nagy hasznat húznak belőle, ha ez a szentbeszéd egyszerű, világos, őket megszólító és jól alkalmazkodik gondolkodásmodjukhoz. Az egyházi tanítók gyakran azt a nyelvezetet használják, amelyet tanulmányaik alatt tanultak, és amely különbözik hallgatóik rendes beszédmodjától. Vannak szavak, amelyek alkalmasak a teológiai művekben, de teljesen érthetetlenek a keresztények többsége számára. A tanítók nagy veszélye az, hogy annyira hozzászoktak saját nyelvezetükhöz, hogy azt gondolják: mindenki érti és használja azt. Ha el akarjuk érni Isten szavaival az embereket, részt kell vennünk életükben, és szeretettel kell őket figyelniük.

A jó szentbeszédnek még egy tulajdonsága az, hogy nem annyira arról szól, hogy mit ne tegyünk, hanem azt sugallja, hogy hogyan cselekedjünk helyesebben. A pozitív beszéd mindig reménységet ad, a jövő felé mutat, és nem marad a keserű kritika rabja.

Ferenc pápa 2013. november 24-én kiadott „Evangélii Gaudium” kezdetű apostoli buzdítása nyomán

Nemeshegyi Péter SJ

SZENTMISE AZ ÜLDÖZÖTTEKÉRT

Cserháti Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök celebrált angol nyelvű szentmisét a budapest-gazdagréti Szent Angyalok-templomban. A hazánkban tanuló üldözött keresztények tanévnyitóján Azbej Tristan államtitkár adott át díszokleveleket. A szentmisét és könyörgéseit az üldözést szenvedő keresztényekért való miseszövegekkel imádkozva ünnepelték. □

ISTEN SZERETI...

(Folytatás az 1. oldalról)

Csak Jézus hív, megváltoztatva annak az életét, aki követi őt, talpra állítva, aki a földre hullott, ő hozza el Isten világosságát az élet sötétségébe. Olyan sok fiatal, mint Bartimeus, keres egy fénysugarat az életben. Az igazi szeretetet keresik. És mint Bartimeus, aki a nagy tömeg ellenére csak Jézust hívja, ők is az életért fohászkodnak, de gyakran csak hamis ígéreteket kapnak és kevesen törődnek valóban velük.

Nem keresztény dolog azt várni, hogy a testvérek, akik választ keresnek, kopogtassanak ajtónkon; nekünk kell feléjük mennünk, nem magunkat, hanem Jézust kell elvinnünk számukra. Jézus küld minket, mint azokat a tanítványokat, hogy bátorítsunk, hogy nevében talpra állítsuk őket. Mindnyájunkat elküld, hogy mondjuk: „Isten azt kéri tőled: engedd meg, hogy szeressen téged”. Az üdvösség e megszabadító üzenete helyett, hányszor vittük el saját magunkat, „receptjeinket”, „címkeinket” az Egyházban! Ahelyett, hogy magunkévá tettük

1 PLUSZ 1 MISSZIÓ

Hogy minden külföldre szakadt magyarhoz eljusson az Egyház

Az MKPK Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálata október 12. és 14. között konferenciát szervezett Esztergomban. Az „1 plusz 1 misszió” elnevezésű tanácskozás a külföldi magyarok vallási-erkölcsi nevelésének erősítését, támogatását igyekezett elősegíteni.

Az „1 plusz 1 misszió” főleg – de nem kizárólag – azokat a helyeket célozza meg, ahová a magyar lelkipásztorok csak nehezen vagy egyáltalán nem juthatnak el. A mostani konferencián Angliából, Franciaországból, Írországból, Németországból és Svájcban vettek részt küldöttek.

A megbeszélések és egyeztetések során a jelenlévők megismerhették a különböző közösségek, plébániák, missziók küzdelmeit, kihívásait; megosztották egymással munkájuk során szerzett tapasztalataikat.

A tanácskozáson Cserháti Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök ismertette a most induló „1 plusz 1 misszió” program lényegét. A misszió kiindulópontja az, hogy a diaszpórában élő katolikus magyar közösségek többsége magyar lelkipásztor nélkül működik. Közülük is sokan önkéntesen és nagy áldozatok árán végzik szolgálataikat, keresztény küldetésüket felvállalva.

Cserháti püspök ezúttal is felhívta a figyelmet, hogy a Római Katolikus Egyház törvénykönyvének (Codex Iuris Canonici, CIC) szabályai alapján mindig a helyi püspök felelős azért, hogy az ő területén élő idegen nyelvű hívek anyanyelvű ellátásban részesüljenek. Emellett az Elvándorlók és Úton Lévoők Lelkipásztori Gondozásának Pápai Tanácsa (2017. január óta Átfogó Emberi Fejlődés Előmozdításának Dikasztériuma) által kiadott irányelvek és jogi, lelkipásztori utasítások a mérvadóak. Így bár a külföldön élő magyar katolikusok lelkipásztori szolgálatának megszervezése a helyi püspökök kötelessége, ugyanakkor a hatékony és megfelelő lelkipásztori szolgálat megvalósulása érdekében az elvándorolt születése szerinti országának felelőssége, hogy ez jól tudjon működni, de – hangsúlyozottan – mindig tiszteletben tartva a helyi püspökök joghatóságát. Erre utal az „1 plusz 1” elnevezés.

Az „1 plusz 1 misszió” nyomatékosan hangsúlyozza a hazai és külföldön élő magyarok testvéri összefogását a külföldön élő magyarok lelkipásztora érdekében. Maga a misszió a keresztények közös krisztusi küldetése, melyet a történelem ura ruházott az elvándorlóakra, a befogadó egyházakra és népekre. A misszió közeledést is jelent minden emberhez. „A pünkösdi egységet szolgálja, amely nem szünteti meg a különböző nyelveket és kultúrákat, hanem elismeri identitásukat és a bennük működő egye-

Találkozó Esztergomban

temes szeretet által nyitottá teszi őket mások felé” (*Erga migrantes caritas Christi*, 37.). Ez a misszió becsüli országunk vallási hagyományait, és kifejezi, hogy az anyaország felelősséget visel a külföldön élő magyarok sorsáért, elősegíti közösségeink fennmaradását és fejlődését, támogatja magyarságunk megőrzésének törekvéseit.

A projekt támogatni kívánja:

- egy-egy ünnepi magyar szentmise megszervezését, főleg kiemelkedő egyházi és nemzeti ünnepek alkalmával, olyan lelkipásztorokkal, akik időnként szívesen vállalnak rövid lelkipásztori szolgálatot külföldi testvéreink körében; – a külföldi magyarok körében közkedvelt magyar lelkinapok (lelki gyakorlatok) szervezését, igénybe véve a helyi magyaroknak az ügy iránti buzgóságát; megfelelő lelkiezítőket szerelnének közvetíteni számukra (legyenek papok, szerzetesek, szerzetesnők, világiak);

- a hitéleti, vallás-erkölcsi előadásokat, elsősorban a már létező vallási és civil csoportokban, körökben, amennyiben ők ezt igénylik;

- a külföldön élő magyar fiatalok vallási-erkölcsi nevelését (ministránstálkozókat, helyi ifjúsági találkozókat, cserkész táborokat, hétfégi magyar iskolák vallás-erkölcsi nevelésre irányuló programokat, amennyiben erre igény van, és megoldható).

Mind ehhez elkötelezett itthoni világi hívek bevonását is szorgalmazzák. A misszióban való részvételre jelentkezni lehet, illetve az ez iránt érdeklődő hazai és külföldi magyar katolikus testvérek bővebb tájékoztatást is kaphatnak Gyöngy Ádámtól, a Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat referensétől az alábbi e-mail címen: gyongy.adam@katolikus.hu.

MKPK

Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat

ni a legtávolabbi emberi régiókba is a Születésből fakadó örömet, békét, áldást. Így lesz megajándékozottból újra ajándékozó.

Ebben a pillanatban betelik Jézus szava: „Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tetted, velem tettétek” (Mt 25,40). A jászolt hátrahagyva elindultunk a világba, elmondani a karácsony evangéliumát. A világban, a másokban pedig ugyanarra a Jézusra találhatunk rá, akit Betlehemben láttunk. Tőle indul az út, és őhöz vezet. Szó szerint ő „az első és az utolsó, a kezdet és a vég” (Jel 22,13). Ő a Kisdéd, aki pásztorként hív minket a jászolhoz – de sajtunkat, tejünket, kenyérünket, szeretetünket és jószágunkat, megannyi ajándékunkat a másik ember életében kéri tőlünk. „Isten Fia ugyanis megtestesüléssel valamiképpen minden emberrel egyesült” (*Gaudium et spes*, nr. 22). □

KITÜNTETTÉK A MÜNCHENI MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG MUNKATÁRSAIT

Jeles eseménynek lehettünk tanúi az 1956-os forradalom és szabadságharc 62. évfordulója alkalmából október 24-én a Münchener Magyar Főkonzulátus új épületében. Az egybegyűlt vendégek a bajor és magyar közélet jeles képviselőinek jelenlétében emlékeztek nemzeti hőseinkre. A megemlékezést követően a Münchener Magyar Katolikus Egyházközség plébánosa, *Merka János* és lelkipásztori munkatársa, *Szarvas Erzsébet* a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetésben részesültek.

Az ünnepségen Tordai-Lejko Gábor, Magyarország müncheni főkonzulja köszöntötte az egybegyűlteket.

Georg Eisenreich, Bajorország médiáért felelős minisztere ünnepi beszédében méltatta a magyarok bátorságát, melyről tanúságot tettek 1956-ban, majd 1989-ben is. Köszönetet mondott a szoros bajor-magyar barátságért, melynek nemcsak múltja, hanem jelene is van; bizonyítja ezt a kereskedelmi, és oktatási élet terén kibontakozó kapcsolatok.

Darák Péter, a Magyar Kúria elnöke beszédében példaként állította a jelenlévők elé 1956 lángoló lelkű fiataljait.

Végül Peter Küspert, a Bajor Alkotmánybíróság elnöke köszöntötte az egybegyűlt külföldi magyarokat a nemzeti ünnep alkalmából.

Az ünnepi beszédek három olyan személy kitüntetése követte, akik életüket a külföldi magyarság szolgálatába állították és most ezért a Magyar Arany Érdemkeresztet vehették át.

Merka János, a Münchener Magyar Katolikus Egyházközség plébánosa a bajorországi magyar katolikus hívők anyanyelvű vallásgyakorlatának biztosítása, összetartozásának erősítése és közösségi életének formálása érdekében végzett fáradhatatlan munkájának elismeréseként vehette át a kitüntetést. *Merka János* 2002 óta a Münchener Magyar Katolikus Egyházközség plébánosa és 2012 óta né-

A külföldi magyarságot szolgálják

metországi magyar főlelkész. Felelős szerkesztője az „Életünk”-nek, elnöke a Münchener Magyar Caritas Szolgálatnak. 2010 óta a Szuverén Máltai Lovagrend káplánja.

Merka János plébános lelkipásztori munkatársa, *Szarvas Erzsébet* a jeles állami kitüntetést a bajorországi magyar diaszpóra érdekében végzett szervezőtevékenysége elismeréseként vehette át.

A harmadik kitüntetett a Münchener Katolikus Alapítványi Szakfőiskola oktatója, *Filesch-Weszely Zsuzsanna*, aki az oktatási és szociális területeken működő magyar-bajor együttműködések kialakítása, a bajorországi magyar közösségi élet támogatása, valamint a magyarországi rászorulóknak megsegítése érdekében végzett tevékenysége elismeréseként kapott kitüntetést.

Taczman Andrea
KCSP-ösztöndíjas

KETTŐS JUBILEUM A MONTREALI MAGYAR PLÉBÁNIÁN

A Magyarok Nagyasszonya Egyházközség alapításának 90. évfordulója és a templom felszentelésének 55. évfordulója alkalmából jubileumi ünnepet tartottak a kanadai Montrealban október 14-én.

A Montreali Magyar Katolikus Község ezzel zárta le a miszsiójának szentelt elmúlt évet. Az elkövetkezendő esztendőre Licskó Szabolcs plébános meghirdette az összefogás évét.

Amikor a magyarság egy része Kanadába vándorolt, az emigránsok fogadtatása nem volt olyan pozitív, mint amilyenre számítottak, és a munkanélküliség is komoly problémát okozott. A magyarok emiatt egyre inkább keresték egymás társaságát. Nagy örömmel adták hírül egymásnak, amikor megtudták, hogy magyar pap – Hédly Jeromos ferences szerzetes – érkezett Montrealba, aki először 1928. április 22-én tartott szentmisét a kanadai magyaroknak. Hédly atya javaslatára a katolikus magyarok szervezkedni kezdtek, ők alkották a mai egyházközség magvát. Több testület, csoport alakult az egyházközség belül, melyek az elmúlt évek során időről időre átalakultak, de a folyamatos megújulásnak és az összetartozásnak köszönhetően mindig a közösség érdekeit szem előtt tartva tudtak munkálkodni.

Az idei kettős jubileumon az ünnepi szentmisét Pierangelo Paternieri, a montreali egyházmegye kulturális és rituális közösségeket felelős püspöki helynöke és Licskó Szabolcs mutatta be.

Licskó Szabolcs az egyházközséget egy fához hasonlította, amely csak akkor tud terebélyesedni, ha erős gyökerei vannak. Ha az őt körülvevő fundamentum, az alapok, a talaj megfelelőek, akkor jö-

het bármilyen nagy vihar, a fa ott marad, sőt, talán még erősödik is.

Ez az egyházközség olyan emberek összefogásából, találkozásából alakult ki, akik a történelmi viszonyok miatt, nehéz körülmények között kerültek Montrealba. Ám nem vesztették el Istenbe vetett hitüket, bizalmukat és magyarságtudatukat – fogalmazott a plébános a szentmise után.

A szentmisét követően ünnepi ebédre került sor a montreali Magyarok Nagyasszonya-plébánia Mindszenty termében, közel háromszáz vendég részvételével. Az ebédet a Montreali Magyar Cserkésztagjai szolgálták fel.

A műsor keretében beszédet mondott Sinka László, az ottawai magyar nagykövetség első beosztottja, jelen volt Szentmihályi Gyula tiszteletbeli konzul. A Gyöngyösbokrétá Ifjúsági Táncegyüttes somogyi táncokat adott elő. Györgyi Attila a református egyház jókivánóságait adta át az évforduló alkalmából, Justin Trudeau kanadai miniszterelnök jókívánásait pedig Edvi István cserkészvezető olvasta fel. Licskó Szabolcs bemutatta a montreali magyar katolikus egyházközség *Historia Domus*-át.

A jubileumi ünnepség keretében nyitották meg a templom történetét, plébánosait, valamint az egyházközség szervezeteit bemutató kiállítást.

Bankó Anna
Kőrösi Csoma Sándor Program-ösztöndíjas, Montreal

TŐLE INDUL...

(Folytatás az 1. oldalról)

Mi tehát karácsony lelki útvonala? A legbensőbb emberi közösségben, vagy akár magányodban, rá kell találnod a jászolhoz vezető útra. Ennek a teljesen személyes, csöndes ünnepnek a szívében találkoznod kell a Krisztussal, aki érted jött a földre. A találkozás átfomál: megadja a kegyelmet, hogy egyszerre legyél ajándékozó s még inkább megajándékozott. Azonban nem lehet a jászolnál gyökeret verni. Onnan útnak kell indulni. Az intimitás belső régióiból ki kell lépni a valóság országútjaira, ott pedig szembe találkoznunk megannyi emberrel, akinek a szívében még nem jött el a Karácsony. Ekkor, az ő körökben kell üzenetét tenni a benső szeretet élményét, érzését. Az ajándékozás logikájával élve el kell vin-

Gyerekeknek

A PÜSPÖK CSODÁI

Élt egyszer, réges-régen egy szent életű püspök, akiről csodás legendák maradtak fenn az utókor számára. Az egyik ilyen történetet mindenki ismeri. De vajon az alábbi legendából rájössz-e, kiről van szó?

Amikor a szent elődje, a korábbi püspök meghalt, a környék püspökei találkoztak, hogy megválasszák az utódot. Egyikük éjszaka egy égi hangot hallott: „Holnap délben állj a templom kapujába! Az első embernek, aki akkor belép, Miklós lesz a neve, őt szenteljétek püspökké.” Így is történt...

Egy másik legenda a következő történetet meséli el: „Egyszer a vidéken éhínség volt, a kikötőben gabonával megrakott hajók horgonyoztak, rakományuk a római császári tárházak feltöltésére volt szánva. A püspök tárgyalni kezdett a hajósokkal, és azt javasolta, hogy minden hajóról száz mérőnyi gabonát adjanak a városnak, bizonyára nem fogják észrevenni a hiányt a császári ellenőrök. A kapitányok átadták neki a kért gabonát, de amikor megérkeztek rendeltetési helyükre, a rakomány éppen annyit volt, amennyit eredetileg a hajóba pakoltak.”

Egy házaspárnak sokáig nem született gyermeke. A szenthez imádkoztak; közbenjárására végül fiuk született. A

család hálából egy díszes kelyhet akart vinni a püspökről elnevezett templomba, a szent városába. A hosszú tengeri út alatt a kisfiú ezzel a kehelllyel szeretett volna vizet meríteni a tengerből, ám belesett a vízbe és megfulladt. A tragédia ellenére a szülők folytatják útjukat. Amikor megérkeztek a templomba, egy másik, kevésbé értékes kelyhet helyeztek az oltárra. Egy láthatatlan kéz azonban ellokte az ajándékot. Ekkor a halottnak gondolt kisfiú beszaladt a templomba, és elmesélte a szüleinek, hogy Miklós püspök mentette meg a tengerből. Ezt követően az igazi, díszes kelyhet helyezték az oltárra hálájuk jeléül.

A következő csodát talán a Föld minden országában ismerik: három lánytestvér eladósorba került, de a család szegénysége miatt apjuk bűnös életre adta volna őket. A szent úgy mentette meg a három lányt, hogy arannyal telt zacskókat dobott be az ablakukon. Így már tisztességgel férjhez mehettek.

Ugye, már kitaláltad, Szent Miklósról szólnak a legendák, a kis-ázsiai Myra város püspökéről, akinek legismertebb csodás tette nyomán a Mikulás-hagyomány kialakult. Néhány nap múlva, december 6-án biztosan a Te ablakodba is tesz valamilyen meglepetést!

Kovács Péter

MINTAGAZDASÁG

BAJOR–MAGYAR ÖSSZEFOGÁSSAL

A természeti értékek feltárását és védelmét, illetve az egészséges emberi környezet kialakítását tartja küldetésének közel negyedszázada a Tiszatáj Közalapítvány, mely e célkitűzéseit a tulajdonában lévő természetvédelmi területek rehabilitációjával, karbantartásával, továbbá környezettudatos oktatással és neveléssel valósítja meg a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Kesznyéti Tájvédelmi Körzet területén található földeken.

A Tiszatáj Közalapítvány összesen valamivel több, mint 2000 hektárt birtokol vagy kezel, ebből mintegy 1100 hektáron saját maga gazdálkodik. A cél a tradicionális gazdálkodási formák nyomán kialakult úgynevezett másodlagos kultúrtájak fennmaradt természeti értékeinek megóvása. Ennek érdekében kíméletes, fenntartható hasznosításra van szükség, ezért a közalapítvány részben mintagazdaságot létesített a saját használatú területeken, részben a tulajdonában lévő szántók, gyepek egy részét kedvező feltételekkel adta használatba természetvédő szervezeteknek, gazdálkodóknak.

Az ebből befolyó összegeket a természetvédelmi kezelés elsődlegessége mellett többek között az ökoturizmus fejlesztésére fordítják, nem titkoltan azzal a céllal is, hogy ily módon minél több ember ismerje meg a kistérséget, megteremtve annak esélyét, hogy a személyes élmények gazdasági kapcsolatokat is teremtenek.

A Tiszatáj Közalapítvány szíve a számárhái látogatóközpont Kesznyéten külterületén. A komplexum fő attrakciója két bivaly, Monszter és Kobold, nekik mintegy 50 ezres látogatótságu Facebook-oldaluk is van.

Kesznyétenben az emberi értékek is fontosak. Idén kopjafát avattak a 2010-ben elhunyt Andreas Schulze, és a magyar-bajor barátság tiszteletére. Az elkötelezett – amúgy hamburgi születésű – bajor természetfilmes, a magyarok barátja az elsők között szervezett adománygyűjtő kampányt a Tiszatáj Közalapítvány javára Bajorországban. Eredményesen: volt, aki 10 ezer márkát hagyott végrendeletileg a közalapítványra.

A számárhái látogatóközpont jelenleg is bővül, fejlődik. Épül például a fedett, fűthető gépszerezőműhely, és a jövő tervei között szürkemarha és bivalyhús termékek árusító bolt is szerepel – hiszen gazdaságról és alapvetően haszonállatokról van szó.

A szürkemarhákon és a bivalyokon kívül kecskék és szamarak is élnek a birtokon. Épp a közalapítvány nyári gyerekfőzőnapján résztvevői etetik őket nagy szeretettel. Megtudjuk, hogy a jószágok csak természetes, a közalapítvány területein megtermelt takarmányt kapnak. A tábor a Tiszatáj Közalapítvány oktató-nevelő tevékenységének fontos része. Ezért is becsülendő, hogy a közalapítvány fővédője nemzeti hősi, Wittner Mária 1956-os szabadságharcos. Ennek magyarázata, hogy a Tiszatáj Közalapítvány kuratóriumának elnöke, Legány András nyugalmazott biológia-földrajz szakos főiskolai tanár – aki egykor állatrendszertan oktatót – ugyancsak '56-os, a felkelés első óráiban a Magyar Rádió-nál súlyosan megsebesült, és csak a csodának, azaz az isteni gondviselésnek köszönhető, hogy életben maradt és felépült.

A tábor ötlete is a bajor kapcsolatokban gyökerezik. Az a cél, hogy motiváljuk az iskolákat természet- és környezetvédelmi szakkörök szervezésére, és jó volna, ha ezt ki lehetne terjeszteni a Kárpát-medencére.

A Tiszatáj Közalapítvány tevékenységének hatósugara tehát már messze túlér Kesznyétenen és térségén. Az elmúlt 23 évben e hátrányos helyzetű, az elmúlt bő évtizedben bizony leginkább a bűnügyi hírekben emlegetett településen és környékén olyan példaértékű szellemi műhely épült ki, mely a múlt értékeit elkötelezetten, hozzáértően életeti és adja tovább a jövőnek. A folyamatosan formálódó szakmai kapcsolatok pedig reményt adnak arra, hogy e tevékenység – nevezzük nyugodtan küldetésnek – idővel trianoni határon innen és túl rendszerbe tud szerveződni, és a magyar tudás, a magyar hagyományok megtartása a magyar identitást is újjáépíti.

Ágoston Balázs

AZ 1956-OS FORRADALOMRA EMLÉKEZTEK MÜNCHENBEN

A Münchener Magyar Katolikus Egyházközség október 20-án tartotta az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc dicsőséges napjainak emlékünnepségét a Münchener Katolikus Főiskola templomában.

Wittner Mária: „Ma értük szól a harang” című köszöntőjét Laenger Patrik tolmácsolta. Ezt követően Szarvas Erzsébet lelkipásztori munkatárs, az ünnepség szervezője és a műsor összeállítója köszöntötte a megemlékezés résztvevőit. Az ünnepi beszédet Rétvári Bence, az Emberi Erőforrások Minisztériumának parlamenti államtitkára tartotta. A szónok számadatokkal támasztotta alá a Szovjetunióból ránk szabadított kommunista rendszer lényegét adó diktatúra és terror borzalmaikat, amely táplálta a magyarokban évszázadok óta jelen lévő szabadságvágyat. Történelmünk során sokszor küzdöttünk külső elnyomó hatalmak ellen, 1956-ban is a túrhatalomig fokozódó elnyomás ellen lázadt fel az ország. Ez az a csak önrendelkezéssel megvalósítható szabadság, amit Európa szerencsésebb nyugati fele nem ért meg és nem tolerál.

A nagy tetszéssel fogadott beszéd után az októberi forradalmi napok örömteli, majd a szabadságharc hősi és tragikus napjai elevenedtek fel kronológikus sorrendben, narrátorok segítségével. Az események hangulatát versek, versrészletek, prózai és dalbetétek idézték fel igényes előadásban. Sinka István: Üdv néked, Ifjúság; Komjáthy István: Memorár 1956. október 23; Tollas Tibor: Bebádogoztak minden ablakot; Tamási Lajos: Piros a vér a pesti utcán; Illyés Gyula:

A legkisebbek is közreműködtek az ünnepen

Egy mondat a zsarnokságról; Kónya Lajos: A Magyarokhoz; Kassák Lajos: Az áruló című versei, illetve e versek részletei hangzottak el.

A szavaknál beszédesebb képi illusztrációt – Kaj Ádám és Lanner Christian munkája, – Morva Péter fantasztikus Liszt Ferenc: Csárdás macabre tolmácsolása, valamint a Morva Gulyás Anna és Drüen Kiss Viktória által előadott zenei betétek tették emlékezetessé.

A Boldogasszony anyánk eléneklése előtt ismeretlen szerző: „Ima a hazáért” című fohászt Rogger-Solti Katalin mondta el.

Zárszót Tordai-Lejko Gábor főkonzul, az ünnepség fővédője mondott.

A sok gyermek és fiatal közreműködésével zajló, emelkedett hangulatú megemlékezés a Szózat hangjaival fejeződött be.

Kalmár Sándor
München

SZABADSÁGSZOMJ

Fotókiállítás Rómában 1956 emlékére

Mizerák István fotóriporter „Szabadságszomj” című kiállítása indította el az 1956-os magyar forradalom emlékére rendezett eseménysorozatot Rómában.

Október 19-én, pénteken Puskás István, a Római Magyar Akadémia igazgatója és Mizerák Zsuzsi, a fotóművész egyik lánya nyitotta meg a tárlatot.

A Mizerák István Alapítvány első alkalommal kapott meghívást egy önálló kiállítás megrendezésére az észak-olaszországi Bresciába a Nemzeti Fotográfiai Múzeumba, amely kezdeményezést a magyar kormány is támogatásáról biztosította. Ezzel párhuzamosan a Római Magyar Akadémia is helyet adott november közepéig a fotóművész alkotásából összeállított tárlatnak.

Az októberi dátum ihlette a témaválasztást, hogy a kiállítást összekössék 1956 eseményeivel. „Ez két szempontból nagyon érdekes, mert a Római Magyar Akadémiának is van egy saját '56-os története, ami nagyon hasonlít az ózdi '56-os eseményekhez” – hívta fel a figyelmet a tárlat szervezője. „Mizerák István Ózdon született és ott is halt meg. Egész munkássága a városhoz és környékéhez kötődik. Ez volt az a város, amelyik decemberig tartotta a frontot és várta a segítséget, miután az orosz tankok megjelentek november 4-én Budapesten, és vérbe fojtották a két hétig tartott forradalmat. Az ózdi történésekkel párhuzamban, egymásról nem tudva, a Római Magyar Akadémián az egyháziak szintén tartották az Akadémia épületét és csak 1957 elején tudta a magyar állam visszaszerezni azt tőlük” – ismertette az interjúban Mizerák Zsuzsi.

A kiállítás képein pedig azoknak az embereknek az életét akarták bemutatni, akik 1956-ban nem írtak ugyan történelmet, de leélték egy egész életet és

1989-ben megdöntötték a magyar gazdaság szocialista monopóliumát azzal, hogy Ózdon megalapították a Peko Acélpipari Műveket és ez lett Magyarország első kapitalista üzeme a rendszerváltás után.

Ezeket a képeket az emberek mindennapi élete, az egyszerű vidéki munkások életének az életöröme látható. Sok nőről, a természetről, a szocializmus idején az emberek hivatalos megjelenését jellemző kötelező boldogságról szólnak a fotók. „Az alkotásokat ma néző emberek ugyanúgy megtalálják bennük azokat az érzéseket, amelyeket annak idején a vasfüggöny mögött vidéken az egyszerű munkások megélték” – jegyezte meg Mizerák Zsuzsi.

Igen sok olyan kép látható a tárlaton, amelynek vallási, egyházi vonatkozása van. Mizerák István nagyon sok templomot is fényképezett éppen azért, mert a szocializmus éveiben sok templom állapotja megromlott. Ózd környékén található számos régi templom. A tárlat hivatalos plakátján egy kislány látható, aki ágaskodik, hogy kinyisson egy több száz éves templomajtót és épphogy eléri a kilincset. Fellibben a szoknyája, ahogy ugrik fel. „Számunkra ez a kép jellemzi legjobban a magyar embereknek az elnyomás alatt is azt a szabadságvágyat, amit sem a földrajzi, sem az ideológiai elhatároltság nem tudott megszüntetni és nem tudott elnyomni” – fogalmazott Mizerák Zsuzsi. „Mindez azokban az időkben, amikor nem volt szabad templomba járni, amikor üldözték a papokat, amikor nagyon nehéz volt az Egyház és a hívó emberek élete is. Mégis megerősödött az emberek hite és szabadságvágya. A mai Magyarország pedig a keresztény értékekben megtalálja értékeit.

(VR)

ÉGŐ VÁRAKOZÁS

Nemcsak az adventi koszorú első gyertyája égett nálunk vasárnap este, amikor annak rendje-módja szerint összejött – Angliában dolgozó fiam kivételével – a szűk család, és jöttek a házbeli barátok is a hagyományos gyertyagyújtásra.

Abban a közepes magyar faluyi lakót számláló pesti házban, ahol élek, nagyjából huszonöt éve így megy ez: néhány összetartó család esetében a sok közös program mellett az ünnepeknek, és az ünnepre való készülődésnek is vannak közös elemei. Ilyen az adventi gyertyagyújtás is.

Néhány éve már egyre aktívabbak az időközben felnőtt fiatalok. A többnyire már nagyszülővé cseperedett nemzedék lassan átadja a helyét a következő generációnak, amelyiknek igyekezett átadni a fontosnak hitt értékeket is. De a fiatal felnőttek nem őrzik ezeket... – Hála Istennek. Hanem használják, élnek velük. És ez mintha azt bizonyítaná, hogy ezek az értékek és hagyományok életképesek.

Tavaly a nagyobbik lányom vezetésével gyűjtöttük meg az első adventi gyertyát. Másként, mint korábban. Ágnes tanárnő levetített nekünk egy ötperces kisfilmet, amely egy szociálpszichológiai kísérlet során készült. Négyéves gyerekeknek kellett megküzdeniük egy komoly feladattal: egyedül ültek a szobában, előttük az asztalon egy darab, kíváncsú pillécukor. A kísérletvezető azt mondta mindegyiküknek, hogy ha öt perc múlva még ott találja a tárgyát a cukrot, akkor kap még egyet. A rejtett kamerával felvett filmet láttuk: legszívesebben mindegyik azonnal a szájába tömte volna a finom falatot. De ha sikerül megállniuk, akkor kapnak még egyet. Láthatóan nagy volt a kísértés – a jóra. Legtöbbször minden erejüket összeszedve küzdöttek – némelyeknek sikerült kitartaniuk, mások elgyengültek... És akadt egy kislány, aki rövid gondolkodás után szép nyugodtan megette a cukrot, majd fogta a tárgyát, és kiballagott a szobából.

Hát ezt a filmet néztük meg az adventi gyertyagyújtás bevezetésekként. Aztán együtt gondolkodtunk, hogy miről is volt-van itt szó. Arról a második darab cukorról? Az önfegyelem fontosságáról? Vagy hiányáról? A mohóságról? – De melyik gyerek volt a mohóbb?

A küzdők érzés- és gondolatvilágát szinte maradéktalanul betöltötte a vágyakozás, a várakozás – arra a második cukorra. A nem küzdő kislányét nem.

Az a második cukor... Igen, néha sok-sok erőt és időt tékozlunk el olyan vágyakozásra, és olyan célokért való küzdelemre, ami igazából nem éri meg... – fogalmazódott meg bennünk a kis tanmese tanulsága. Valakinek eszébe jutott erről egy karikatúra: egy hernyó és egy földigiliszta bámul föl a napsütötte égre, ahol egy gyönyörű pillangó röpdös fölöttük. „Úgy szeretnék már pillangó lenni” – sóhajt fel a hernyó. Mire a földigiliszta azt mondja: „Én is...”

Mi mindenre vágyakozunk, ami lehetetlen, fölösleges, csak eltereli a figyelmünket arról, amire igazán érdemes volna vágyakoznunk? – Néhány percig töprengő csöndben üldögéltünk a film és a beszélgetés után. Aztán egy kis cédulára mindannyian felírtunk valamit: hogy miféle vágyakozásainktól és várakozásainktól szeretnénk szabadabbá tenni magunkat ebben az adventben. Aztán a gyertya lángján meggyújtottuk a cédulákat, és bedobtuk a szoba közepére tett edénybe. Reménykedve néztük azt a tüzet. Talán tényleg eléget egyet-mást, ami gátolja, hogy arra várjunk és vágyakozzunk, amire valóban érdemes. Akire valóban érdemes.

A Miatyánk után elénekeltük azt a taizéi dalt, amelyben a soha ki nem alvó tűzről esik szó. Amely nemcsak világít, de sok mindentől meg is szabadíthat...

Kipke Tamás

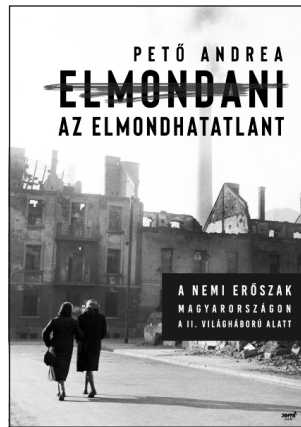
NŐK ELLENI ERŐSZAK

A boldoggá avatott győri püspök, Apor Vilmos alighanem az egyik legismertebb magyar főpap, aki vértanúságával is ráirányította a figyelmet a világháború utolsó szakaszában a szovjet katonák garázdálkodásaira, kiváltképpen pedig a nők megbecstelenítésére. Noha annak idején közismertté vált, hogy a püspök a rezidenciájára menekült asszonyok kiszolgáltatását megtagadta, és ezért egy szovjet katona dula-kodás közben halálosan megsebesítette, a lassan mind nagyobb hatalomhoz jutó kommunista párt egyszerűen letagadta a nők megerősökléséről terjedő híreket, és még azokat is megbüntette, akik merészelték szót emelni a „felszabadítók” atrocitásai ellen, ugyanis a mindennapos gyეტlenkedéseik alapján rendítették meg a szovjet embertípus felsőbbrendűségének lépten-nyomon hangoztatott ideológiáját.

A *Historia Domusok*, a plébánosok által az egyházközösség életét rögzítő naplók bővelkednek háborús kárjelentésekben, és jól utalnak arra is, hogy miként gondolkodtak az egyházi vezetők a tömeges nemi erőszakra, így ezáltal is kihívták maguk ellen a megszálló erők szuronyainak védelmében fellépő kommunista vezetés haragját. Ez a téma évtizedeken át, az elnyomó rendszer bukásáig tabunak számított, és csak 1990 után láthattak napvilágot az első dokumentumok, sőt filmes feldolgozások is a nők megbecstelenítéséről.

A csaknem valamennyi művészeti kitű-

tetést elnyert világhírű filmrendező, Sára Sándor 1996-ban *Vád* címmel forgatott alkotása egy Jászberény környéki tanján élő család történetét keresztül mutatja be a szovjet hadsereg bejövételét és a lakosság ezzel járó szenvedéseit. Polcz Elaine írónő és pszichológus *Asszony a fronton* című, néhány éve megjelent könyvében a saját kálváriáján keresztül kényszerül tárta az olvasó elé, hogy min ment keresztül sok-sok magyar nő a szovjet csapatok bevonulása után.

A kötet borítója

A téma tudományos kutatója, Pető Andrea történész és egyetemi tanár nemrég *Elmondani az elmondhatatlant* címmel dokumentumkötetet tett közzé a Magyarországon a második világháború alatt elkövetett nemi erőszakról. A budapesti Jaffa Kiadó gondozásában átfogó forrásanyagra támaszkodó könyv a hadviselésnek egy olyan részét dolgozza fel, amely sokáig láthatatlan és kibeszéletlen maradt. A szomszéd országokban történt hasonló esetek összehasonlító elemzésével igyekszik feltárni azokat a tényezőket is, amelyek egy háború-

ban tömeges nemi erőszakot váltanak ki. A szerző több helyen is idézi az amerikai újságíró és feminista kutató Susan Brownmiller *Akaratunk ellenére* című, számos nyelvre lefordított tudományos munkáját, amely a nemi erőszakot háborús fegyvernek tekinti. Pető Andrea könyvében történelmi visszaillesztést is ad, amelyből kitűnik, hogy már az 1848–49-es magyar szabadságharc eltiprásához segítségül hívott orosz hadsereg alakulatai sem riadtak vissza az engedélyezett szabad rablások során a nők megbecstelenítésétől. Persze ez nemcsak az orosz katonákkal fordult elő, az első világháború után a megszállt német területeken a francia egységek is gyakran követtek el erőszakot nőkkel szemben. De az 1944-ben Normandiában partra szállt amerikai csapatok is úgy vélték, hogy joguk van a francia nők-höz – ha nem is olyan mértékben, mint a szovjet katonák tették a Kárpát-medencében.

Pető Andrea könyve foglalkozik az erőszakból származó következményekkel, az így született gyermekek sorsával, az ellenállással és a megtorlással, az atrocitások elhallgatásával, valamint az emlékezet alakulásával. A szerző szerint a nők megbecstelenítésével kapcsolatban kulcsszerep hárul a katonai vezetésre, azaz, hogy bátorítja-e vagy szigorúan bünteti a háborúban elkerülhetetlenül megtörténő nemi erőszakot.

Pető Andrea: Elmondani az elmondhatatlant – Jaffa Kiadó, 2018 – Budapest Vincze András

PRIMADONNA

Színházon innen és túl a primadonna leginkább prima donna. Az operett világában természetesen ő az első nő. Az ő neve szerepel a plakáton legfelül. Ő áll a színpad közepén. Ő az, aki bárkit takarhat. Neki udvarol a bonviván. Érte bomlik a férfinép. Rádásul kontra, rekont-ra, szubkontra... És „fedáksári”! Ennél nagyobb bemondás az utiban sincs.

A híres primadonna, Fedák Sári számára megadatott a legnagyobb nyeregmény, amit egy színésznő elérhet – siker, elismerés, ünneplés és pénz is. Feljutott a legmagasabb csúcsokra, majd megpasztalta a mélységeket. Legyinthetnénk: ez már a múlt. De nem csak a színháztörténetet őrzik és éltetik az egykor népszerű művész emlékeit. A Zala megyei Tótszerdahelyen, ahol úgy száz éve mint „agrárius primadonna” gazdálkodni próbált, most a nemzet primadonnájaként ünneplik. Szülőhelyén, Beregszászban pedig szobrot avatnak tiszteletére, és a sírján – Budapesten – a születésnapjára kinyílt a virág. (Szűcs Nelli, a Nemzeti Színház művésze a tette fel közösségi oldalára a Farkasréti temetőben készült képet, ezzel a megjegyzéssel: „Készülünk a Sári születésnapjára!”)

Fedák Sarolta Klára Mária 1879. október 26-án Beregszászban született. Színházi előadást először abban az épületben, az egykori Oroszlán szállóban látott, ahol – több mint 100 évvel később – 25 évvel ezelőtt megalakult az Illyés Gyula Magyar Nemzeti Színház. Az első bemutatón – Vidnyánszky Attila rendező vezetésével – 1993. október 23-án tartották. Az alapítók között ott volt Szűcs Nelli is, aki most – 2018. október 26-án – Fedák Sári című önálló estjével (is) szerepel az ünnepi programban, és az ő kezdeményezésének köszönhető a Fedák Sári-szobor. A színésznő meghívást kapott az október 27-i tótszerdahelyi Fedák Sári-emléknapra is, hogy a szentmise és az állami tiszteletkört követően – a Fedák Sári-előadása előtt – ünnepi beszédet mondjon.

Szűcs Nelli örömmel vállalta a meghívásokat, hiszen a 2015. október 26-án Budapesten a Nemzeti Színházban bemutatott Fedák Sári című önálló estjének köszönhetően szinte személyes kapcsolatba került a nagy előddel. Pályakezdekként – saját bevallása szerint – otthon, Kárpátalján még nem igazán érezte a Fedák-kultuszt. Azt tudta, hogy Beregszászban született a híres primadonna, de nem a közös gyökerek, a hagyományok miatt kezdett foglalkozni a történetével. Négy évvel ezelőtt Vidnyánszky Attila, a Nemzeti Színház igazgatója adta kezébe a Fedák Sári visszaemlékezéseit tartalmazó *Te csak most aludjál, Liliom* című könyvet. A híres író, Molnár Ferenc és az ünnepelt színésznő legendás kapcsolata a mai olvasó számára is érdekes lehet, de Szűcs Nellit elsősorban Fedák Sári személyisége érintette meg. „Egy ember hihetetlen ereje, tehetsége, az összes tévedése, önkritikája. Róla, érte és miatta készül ez az önálló est” – fogalmazta meg a bemutató előtt. Bizott abban, hogy sikerül cáfolnia néhány fennmaradt pletykát, igazságtalan vádaskodást. De előadásaival elsősorban az embert igyekszik megmutatni, a művészt: „akinek voltak ugyan rossz döntései, és nagy árat kellett fizetnie mindezért – megjárta a poklokat, feljelentették, bebörtönözték, száműzték –, mégis ember tudott maradni”.

Ez a legnagyobb nyeregmény.

Filip Gabriella

FILMEK – HÍREK – LELKISÉG

Keresztény Élet
PORTÁL NEM CSAK KATOLIKUSOKNAK
www.keresztenyelet.hu

A KÖLNI DÓM „VÍZKÖPŐJE”

A közel hétszáz éve épülő, ma is mindig készülő gyönyörű kölni székesegyház kis figurája a nevető Ferenc pápa arcvonásait fogja ábrázolni. A főbejárat fölött fog tekinteni a belépőkre. Úgynevezett „vízköpőhöz” fog hasonlítani, de nem folyik belőle esővíz. A székesegyház építésvezetője, Peter Füssenich nyilatkozott erről a kölni „Express” című lapnak.

A nagyváros közepén, a főpályaudvar tőszomszédságában álló gótikus dóm köveit folyamatosan cserélni kell és a műhely építészei új darabokat is faragnak, tehát így is állandóan épül-szépül, gazdagodik a középkori épület. A Ferenc pápa arcvonásait mutató új szoborcsoport a Salamon-szobor baldachinjá alá kerül.

Füssenich főépítész szerint egyébként a szé-

kesegyház legnagyobb harangja legkésőbb karácsonykor ismét megszólal. A 24 tonna súlyú Szent Péter harang ugyanis tavaly április óta hallgat, mert a 600 kilós

A kölni székesegyház

harangnyelv felfüggesztését kell javítani. Nem pontosan középen függött ugyanis, és így a harang egyik oldalát erősebben ütötte (szaknyelven csókolta), mint a másikat.

A dóm építészmuhelye a kölni technikai főisko-

lával együttműködve tervezte és kivitelezte az új felfüggesztést, melynek során egy három tonna súlyú fémtömböt használtak fel örölve a beállítás kijavításához. Füssenich szerint a munkálatok a végéhez közelednek és hamarosan a próbaharangozásokra kerül sor.

A gótikus stílusú székesegyházat 1248. augusztus 15-én kezdték építeni. 1322-re került olyan állapotba, hogy megnyithatták, használatba vehették, miközben az építése tovább folyt.

A 157 méter magas tornyával Németország második legmagasabb és a világ harmadik legmagasabb temploma. A II. világháború alatt csodálatos módon az agyonbombázott főpályaudvar tőszomszédságában alig sérült.

Rosdy Pál

BIZTONSÁG, EGÉSZSÉG, BOLDOGSÁG – MINDEN A KÖTŐDÉSRE ÉPÜL

A székelyföldi programsorozaton nemcsak beszélgettek róluk, imádkoztak is a külhoni magyar családokért

Kötődés nélkül nem lehet élni, egészségesnek lenni. Gyermeknek és felnőttek kötődnie kell szüleikhez-nevelőikhez, gyökereihez, környezetéhez, otthonához, szűkebb és tágabb közösségeihez, hagyományaihoz, anyanyelvéhez, hitéhez, kultúrájához. A kötődés éppen olyan lelki szükséglet, mint testnek az élelem, a víz vagy a levegő – erre a meggyőződésére alapozta *Kötődés, az éltető erő* című, négyállomásos székelyföldi pódiumbeszélgetés-sorozatát a budapesti székhelyű ERGO – Európai Regionális Szervezet, Együttal arra is kíváncsi volt, vajon kellenek-e napjainkban ezek az identitástudatunkat, biztonságérzetünket, kiegyensúlyozottságra és boldogságra való képességünket megalapozó, családmegtartó kötelékek, s ha lazultak, miként lehetne azokat megerősíteni, hogyan lehetne elérni azt, hogy a természetes kötődésigényünk a különböző értékeinkhez belső irányítóként munkáljon bennünk.

A tizenegy éves múltú ERGO – Európai Regionális Szervezet a Külhoni Magyar Családok Éve Program keretében szeptember utolsó hetében, katolikus közösségekkel és civil szervezetekkel együttműködésben, Székelyföld-szerte pódiumbeszélgetés-sorozatot tartott a tágabb értelemben vett kötődés kérdésköréről. Marosvásárhelyen, Gyergyószentmiklóson, Csíkszeredában és Kézdivásárhelyen egyaránt két magyarországi vendég és két helyi előadó vetette össze gondolatait arról, hogy napjaink megváltozott világában milyen kötődésekre van szükségünk ahhoz, hogy lelkiileg egészséges személyiségekké váljunk, így szemléljük, éljük és kezeljük az életünket. A közönség előtt zajló beszélgetések két állandó résztvevője Ékes Ilona korábbi országgyűlési képviselő, az ERGO elnöke és a gyergyóújfalvi születésű, Budapesten élő Koós Judit rendőr-nagy, ifjúsági bűnmegelőzési tanácsadó, áldozatvédelmi referens volt.

A rendezvény Marosvásárhelyen 2018. szeptember 26-án a Szent Imre Kollégiumban Papp László lelkiigazgató vezetésével esti zsolozsmával kezdődött, majd a Mustármag Együttes csodálatos énekszámjaival keretezett pódiumbeszélgetéshez csatlakozott Márton Judit műemlékvédő szakmérnök és Szénégető István Barnabás plébános, a Gyulafehérvári Főegyházmegye családpasszorációs irodájának vezetője is.

Gyergyószentmiklóson az elindulásának hatodik évfordulóját ünneplő *Belső Iránytű* előadásorozat 2018/2019-es,

hetedik évadának nyitóeseményén, 2018. szeptember 27-én este a Szent István Plébánia nagytermében, Keresztes Zoltán plébános nyitószavait követően, a két vendégelőadó mellett Fórika Sebestyén, a Gyergyószentmiklósi Művelődési Központ igazgatójának és Korom Imre, a Munkás Szent József Templom plébánosának a gondolatait is megismerheték a nagyszámú érdeklődők. A beszélgetés résztvevői egyetértettek abban, hogy a mai kor embere gyakorta belső értékeket enged el azért, hogy külső értékeket szerezzen. Véleményük szerint a közösségek és az egyén is sokat tehet azért, hogy helyreálljon az egészséges értékrend, szorosabbá váljanak a napjainkban meglazulni látszó kötődési kötelékek. Mindenki feladatának kell érezze azt, hogy átörökítse az értékeket a következő nemzedékekre. Ehhez elengedhetetlen a régióktól tanult minták szerint élni, szorosabbá fűzni a meglévő kötődéseket, tudatosítani saját magunkban és fiataljainkban, szűkebb és tágabb környezetünkben a belső értékek fontosságát – szögezték le az előadók. Ékes Ilona és Koós Judit másnap reggel a gyergyószentmiklósi Mix FM Rádió *Virradóra* című közel egyórás élőadásában is szólhatott a hallgatókhoz a kötődés fontosságáról.

Csíkszeredában 2018. szeptember 28-án a Jakab Antal Ház konferenciatermében a rendezvény Kolumbán Imre, a Csibész Alapítvány igazgatójának

köszöntőszavaival, a Hafliger Zsuzsanna vezette Árvácska Együttes szíveket melengető verses-zenés összeállításával és Percze László csíkszeredai konzul ünnepi beszédével kezdődött. „A hagyományos értelemben vett család az adott közösség talán legfontosabb alappillére, önmagában vett érték. [...] Azok számára, akik hisznek a hagyományos értelemben vett családban, akik a szerint alakítják életüket, nem kell törődniük a korszerűtlenség, elavultság cinikus vádjával, hiszen naponta élnek ennek a valóságát, az ebből fakadó szépséget. A korszerű nem föltétlenül időtálló, és ami időtálló, az gyakran tűnhet korszerűt-

Az ERGO küldöttsége Kézdivásárhelyen

lennek. Nem kérdés, hogy a hagyományos értelemben vett család, az általa képviselt érték sosem lehet meghaladott, mint ahogy az sem kérdés, hogy a mai világban azok a népek, nemzetek, közösségek rendkívül sikeresek, amelyek nem tagadták meg ezt a modellt, sőt a globalitás kihívásaira is a családra támaszkodva adnak adekvát választ” – fogalmazott Percze László. Az ezt követő pódiumbeszélgetésben Sógor Enikő pszichológus, a csíkszeredai Korai Fejlesztő és Rehabilitációs Központ ügyvezető igazgatója, a Prosperitas Vitae Egyesület elnöke és Tiboldi Beáta, a Csiki Anyák Egyesületének elnöke is részt vett. A Csibészek, az Árvácskák és a Szent István Ház lakói által hallgatott eszmecsere az Árvácska Együttes

újabb lélekemelő verses-zenés műsor-száma zárta.

Kézdivásárhelyen 2018. szeptember 29-én délelőtt a Vigadó Művelődési Ház Kistermében, miután a Közösségi Szolgáltatói Komplexum ép és sérült gyermekei bemutatták közös nyitótáncukat, az előadók Bálint Olgával, a Szentkereszty Stephanie Egyesület elnökével, a Közösségi Szolgáltatói Komplexum vezetőjével, valamint Csoma Tünde Dalma klinikai szakpszichológus, pszichodráma-asszisztenssel kibővült köre igen nagy közönség- és médiaérdeklődés mellett járta körül a kötődés témakörét. A szakértők itt is elmondták, hogy a kötődés segít megtalálni önmagunkat, belső egyensúlyunkat és szerepünket a világban, kötődéseink erősítéséhez pedig az egészséges életkezdés fontosságát, a szülő-gyermek közötti kapcsolat bizalmas és bensőséges voltát, a közösségi tevékenységekben való részvételt, hagyomány- és anyanyelvápolást, a lelki szükségletek kielégítését említették.

Erdélyi missziós körútjának záróeseményeként az ERGO Kézdivásárhelyen arra hívta Farkas Alajos tiszteletelőt, a kantai Szentháromság-plébániatemplom segédlelkészét, hogy kérje a Jöisten áldását a magyar s köztük a külhoni magyar családokra. Felemelő pillanat volt, amikor a férfi, nő és gyermek(ek) alkotta kisközösségért a teremnyi egybegyűlteket együtt imádkoztak.

A székelyföldi pódiumbeszélgetéseket e sorok írója, az ERGO sajtóreferense vezette. A rendezvénysorozat fővédnöke Tóth László főkonzul, Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusának misszióvezetője volt. A program a Nemzetpolitikai Államtitkárság és a Bethlen Gábor Alap támogatásával valósult meg és az év hátralévő részében Felvidéken, Muravidéken és Vajdaságban folytatódik tovább.

Varga Gabriella
(Fotó: Gulyás László)

AUSZTRÁLIÁBA LÁTOGATOTT CSERHÁTI FERENC PÜSPÖK

(Folytatás az 1. oldalról)

Ezt követően a bérmlási szertartásra készülve a hívek együtt újtották meg keresztségi fogadalmukat; majd Cserháti Ferenc kiszolgáltatta a szentséget Benyó Józsefnek, aki bérmanevél az Antalt választotta, hogy Szent Antal járjon közbe érte élete során második védőszentjeként.

A szentmise végén Horváth László OFM a plébánia közössége nevében is megköszönte Cserháti Ferencnek – akinek a közösség egy hagyományos ausztrál kalapot ajándékozott –, hogy ilyen messzire ellátogatott, hogy bemutatassa az ünnepi szentmisét, és hogy testvérüket a bérmlás szentségében részesítette.

A püspök ezt követően tolmácsolta Erdő Péter bíboros, primás üdvözlését és meghívását a 2020-ban Budapesten tartandó Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra, és kiemelte, ennek előkészületeibe az egész világról bekapcsolódnak, például a november 24-én tartandó világméretű szentségimádás keretében.

A szentmisét követő agapéhoz csatlakoztak a helyi német katolikus közösség hívei is.

Regnum Marianum-egyházközség,
Adelaide

*

Cserháti Ferenc püspök adelaide-i látogatása után folytatta lelkipásztori útját az ausztráliai Victoria államban: meglátogatta a melbourne-i, a geelong-i és a wantirna-i magyarokat. A főpásztor immáron harmadszor látogatott Melbourne-be és környékére.

Mindenszentek ünnepén Cserháti Ferenc püspök főpapi szentmisét mutatott be Wantirna-ban, a déli félteke legnagyobb Magyar Központjában, a Szent István Király Ökumenikus Templomban, ahol a helyi magyar hívek nagy örömmel köszöntötték a hazánkból érkezett főpásztort. Szentbeszédében a püspök kiemelte, hogy a halottainkért végzett ima hitbéli meggyőződésünk következménye. A szentmisében imádkoztunk templomuk alapítóíért, építőíért, jótévedíért és mindazonokért, akik előttünk jártak a krisztusi úton.

Halottak napjának estjén Ferenc püspök a Melbourne-Balaclava-i Szent Colman plébánia közösségi házában előadást tartott a külföldi magyar lelkipásztori szolgálat helyzetéről. Az előadáson részt vett Magyarország képviselőiben Kálmán László melbourne-i vezető konzul és Marót Márta a Wantirna-i Magyar Központ vezetője. Előadásában a püspök szólt a külföldi magyar lelkipásztori szolgálat jogi és szervezeti felépítéséről, a külföldi magyar lelkipásztori központok (plébánia, misszió, egyházi közösségek) jelenkori helyzetéről. Beszélt azokról a külföldi magyar egyházközségekről, amelyeknek vezetői már nem beszélnek anyanyelvünket. Végezetül szólt a lelkipásztori munka súlypontjairól: az egyházi közösségek keresztyén és a hazafias küldetéséről. Nagyon fontosnak tartotta a magyar egység ápolását. Részletesen elemezte a külföldi magyar lelkipásztori szolgálat kilátásait, különös te-

kinttel a paphiányra, az egyházi közösségek elnéptelenedésére és a nagyarányú mobilitásra. Végezetül a főpásztor ismertette a már elkezdett 'egy plusz egy' misszió projekt lehetőségeit, és a hívek aktív közreműködését kérte a Szent István-i örökség továbbadásában külföldön.

November 3-án a püspök Laczkó Mihály plébános kíséretében Geelong-ba, Victoria állam második legnagyobb városába látogatott, és felkereste a Magyar Szent László Községet, amelynek központjában főpapi szentmisét celebrált az igazán nagyszámban összegyűlt, zömében idős magyaroknak.

A szentmisét szépen megszervezett agapé követte, amelynek keretében a főpásztor hosszasan elbeszélgetett a geelong-i magyar hívekkel.

Cserháti Ferenc püspök lelkipásztori látogatásának csúcspontjára november 4-én vasárnap a Melbourne-Balaclava-i Szent Colman templomban, Victoria állam katolikus magyarságának központjában került sor. A főpásztor ünnepi szentmisét mutatott be Laczkó Mihály atyával, a melbourne-i Regnum Marianum Magyar Egyházközség lelkipásztorával. A katolikus hívek, a 100 km átmérőjű város minden kerületéből érkeztek az ünnepi szentmisére. A szentmisén közreműködött a nemrég alakult ifjúsági énekkar modern hangvételű énekekkel, és első szentáldozáshoz járult Kőhegyi Kincső. Szentbeszédében a püspök a szeretet kettős parancsáról, az Isten– és

felebaráti szeretetről elmélkedett. A kettőt nem lehet elválasztani egymástól. A főpapi szentmise végén a püspök atya ünnepélyesen átadta Ferenc pápa áldását Pamela Woodnak, a Szent Colman egyházközség elnökének, aki mintegy ötven éve szolgálja ezt az angol egyházközséget, és több mint két évtizede a magyar közösséget is. Pápai áldást kapott Kovács János, a Regnum Marianum melbourne-i Magyar Egyházközség elnöke, aki harminc esztendeje szolgálja a magyar katolikus egyházi közösséget. A szentmisét követő fogadáson részt vett Dezsi Csaba, a helyi református gyülekezet lelkipásztora és Kálmán László melbourne-i magyar vezetőkonzul és a hívek sokasága.

Szent Imre napján Cserháti Ferenc püspök Laczkó Mihály plébános kíséretében ellátogatott és szentmisét celebrált a Wantirna-i Árpád Idősek Otthonába, amelynek átriumában mintegy 40 idős honfitársunk, szépen felsorakozva várta a magyar főpásztort. Szentbeszédében a külföldi magyarok püspöke Szent Imrere, a magyar ifjúság és keresztyén népünk példaképére emlékeztetett. Felidézte éretnyes életét és éber várakozását az Úrra.

Hálásan köszönjük Cserháti Ferenc püspök atyának, hogy mint apostolutód az első tanítványok hevületével buzdított minket. Tanítása, inspiráló beszédei sokáig kísérnek majd minket, és új lendületet adnak az eljövendő feladatokhoz.

Laczkó Mihály
melbourne-i magyar katolikus lelkipásztor

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyardatolikusok.co.uk. Bővebb információ a Facebookon, a Katolikus szentmisék Londonban cím alatt.

Észak-Anglia:

Az észak-angliai magyar lelkipásztorkodás átméletileg szünetel. Lelkipásztori ügyekben, kérem, vegyék fel a kapcsolatot a londoni Főlelkésséggel.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész és P. Szomszéd Tamás SJ, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhegy, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor; E-mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leesdorfer Haupt Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.45-kor, Felsőőr, vasárnaponként 8.30-kor. Felsőpulya, hó 1. vasárnapján 8.45-kor. Alsópulya, hó 1. és 3. vasárnapján 18/19 órák.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Ft. Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: istvan.hollo@graz-seckau.at; szentmise minden vasárnap 17.00 órák. Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Ft. Dr. Nagy-György Attila, e-mail: mackopapbacs@yahoohoe.de Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, sopronyi_tunde87@yahoo.com

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@dioezese-linz.at; Misézó helyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órák. Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. Misézó helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liège/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Hospitaalstraat 3 bus 8, 3600 Genk, Belgium, Telefon: 0032/89-354-650. Misézó helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyardatolikusok.info

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D. Érdeklődni: Ft. Varga Péter, Ungarische Kath. Mission, Henisiusstr. 1., D-86152 Augsburg, tel.: 0049-821/31 66 89 60 vagy 0049-821/31 66 89 61, E-mail: iroda@augmis.de; www.augmis.de; www.augsburgimisszio.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye: Stemper Ferenc lisbergi plébános mutat be szentmisét kéthetenként. Lehetőség szerint Dankó atya (Amberg) is besegít. A szentmisék helye: Caritas-Seniorenheim St. Josef kápolnája, Giesbertstr. 65. Érdeklődni lehet: Lipecz Josef, Tel.: 004917638033699.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel:

Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut, Bad Tölz. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/2137-4230, fax: 0049-89/2137-4234. E-mail: Ungarische-Gemeinde.Muenchen@comuc.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Minden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück. Érdeklődni: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelheld 24, D-48157 Münster, tel.: 0049-251/9 32 57 288, e-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de, honlap: <https://sites.google.com/site/magyarkatolikusmisszio> vagy <https://www.facebook.com/ungmis>

Passaui Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Kovács János, 84375 Kirchdorf am Inn, tel.: 0049-85/71 23 32. Magyar Missio Passau, honlap: www.magyar-missio-passau.de/

Rottenburg-Stuttgarteri Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de <http://www.stuttgarti-katolikusok.de>, és Ft. Merlász Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: 0049-731/39 96 63 06, mobil: 0049-1575-3701412, e-mail: mtibor1960@gmail.com Misézó helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommem, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten, Tuttlingen.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel.: 0039/06 6574 2834, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamission@yahoohoe.de. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santa Maria del Suffragio (Via Giulia) – 00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Dr. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Varga Péter, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: peter.varga@mail.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümliigen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Bininger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

ÁLDJON MEG TÉGED AZ ÚR!

A Torontóban élő Dancs Rózsa és a húszéves *Kalejdoszkóp* köszöntése

„Kedves Testvéreim! A média kommunikációs lehetőségeinek hihetetlen növekedése és fokozódó elérhetősége rendkívüli módon magával hozza nem csupán az egyn, hanem a családok életének gazdagodását is. Ugyanakkor napjainkban új kihívások előtt is állnak a családok, amelyek számára a tömegtájékoztatási eszközök oly különböző és gyakran ellentétes üzeneteket közvetítenek...” II. János Pál pápa 2004-ben a kommunikáció 38. világnapján fogalmazta meg e ma is aktuális gondolatokat. Majd így folytatta: „Minden kommunikációnak van erkölcsi dimenziója. Maga az Úr Jézus mondta, hogy a szív gazdagságából szól a száj (vö.: Mt 12,34–35). Az emberek által kimondott szavak és a hallani kívánt üzenetek által növekszik vagy csökken a kommunikáció erkölcsi nagysága.”

Ezek a fantasztikus gondolatok Dancs Rózsa tengerentúl élő kommunikációs szakember, a *Kalejdoszkóp* magyar-angol kulturális folyóirat főszerkesztőjének köszöntése kapcsán jutottak eszembe.

Nagy felelősség hárul a médiaszakemberekre, akik közül mi, magyarok a magyar nyelv, az édes anyanyelv ápolásával és használatával építjük vagy romboljuk kultúránkat, hagyományainkat. Dancs Rózsa a nagy nyelvépítőink közé tartozik!

Rózsa a Jóisten Erdélyből Magyarországra, majd egy új kontinensre, Amerikába, Kanadába vezette. Rózsa Torontóban is megállta a helyét, s a magyar nyelv és kultúra őrzésével a tengerentúli magyarság egyik kiemelkedő „oszlopává” vált.

A húsz éve alapított *Kalejdoszkóp* folyóiratot jórészt az előfizetők tartják fenn. Rózsa korábbi nyilatkozata szerint: „Az olvasók szeretik a *Kalejdoszkópot*. Majdnem minden lapszámban talál valaki valami kedvére való olvasnivalót, gyakran kérnek – különösen idősebb előfizetőink – egy-egy régen hallott-tanult verset, elbeszélést. Mások az otthoni kulturális híreknek örülnek, annak, hogy bár térben távol vagyunk a szülőföldtől, valamennyire eligazodhatnak az óhaza irodalmi és kulturális életében, de hálásként azért is, hogy megismerhetik a kanadai, észak-amerikai alkotókat, a környezetünkben élő tehetségeinket. Sok magyar művész, író, költő, sportoló, tudós van a diaszpórában, akik a kenyérkereset hétköznapi mellett értékeket hoznak létre. Nagyon sokszor a *Kalejdoszkóp* ismerteti meg őket a kanadai magyarokkal és ad hírt róluk az otthoniaknak is. Arról, hogy nemzeti értékeink tökéletes fordításban kerüljenek az angol nyelvű olvasó kezébe, a férjem, Telch György gondoskodik, ő ugyanis anyanyelvi szinten ismeri és használja az angolt. Többnyire ő fordítja a magyar szövegeket angolra, az angolt pedig én ültetem át magyarra.”

Dancs Rózsa több évtizedes sajtóapostolkodás után tudja, mire vállalkozott.

II. János Pál pápa 1987-ben így szólt a média szakembereihez Los Angelesben: „A médiaszakemberek páratlan lehetőség birtokában munkálkodnak. A kommunikáció területén dolgozók valójában olyan szellemi hatalom szolgái és munkásai, amely az emberiség örökségéhez tartozik, mely azért van, hogy az egész emberiséget gyarapítsa.”

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órákor magyar szentmise a Schutzensel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/266-4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

Frigyesy Ágnes, a Budapesti Székely Kör elnöke

Rózsa távol él tőlünk, mondhatnánk a világ másik felén. Mégis összeköt bennünket a drága magyar anyanyelvünk. Kányádi Sándor erdélyi költővel együtt valljuk: „Egyetlen hazánk van: a magyar nyelv.”

Drága Rózsa! A Jóisten éltesen, egy hazában, magyar kultúránkban, égi és földi szeretetegységében, éljünk akár Háromszéken, Budapesten, Temesváron vagy épp Torontóban!

Frigyesy Ágnes

Szalézi Szent Ferenc-díjas újságíró, fotóriporter, a Budapesti Székely Kör elnöke

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánásokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal:
KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE
H-1075 Budapest, Károlyi krt. 1.
Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97
Fax: (0036) 1/328 01 98
E-mail: életunk@keresztenelet.hu
www.keresztenelet.hu

Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
Ramsay Győző, Vincze András

Redakción és Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19

E-mail: eluetenk@ungarische-mission.de

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Überset mit Luftpost USD 60

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2 EUR

Előfizetési ár egy évre: 20 EUR

Tengerentúlra USS 60

BANKSZÁMLÁNK:

Szent Maximilian Kiadó

OTP Banka Slovensko, Komárno

IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696

BIC/SWIFT: OTPVSKBX

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

Druck:

Micropress Kft.

H-3516 Miskolc, Ács u. 12.

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET

MELLÉKELTÜNK.

HÍREK – ESEMÉNYEK

Ima a békéért Kárpátalján is

Majnek Antal munkácsi megyéspüspök kérésére Kárpátalján is több helyen csatlakoztak az „Egymillió gyermek imádkozza a rózsafüzért” elnevezésű kezdeményezéshez. Október 18-án 9 órakor a munkácsi II. Rákóczi Ferenc magyar iskolában a nagyszünetben közel nyolcvan gyermek imádkozott hitoktatóival együtt az egységért és a békéért. Homokon és Császlócon, Rahóban, Körösmezőn, Zipzereiben és Szvidovecen úgyszintén ott voltak a gyerekek az egymillió imádkozó között.

(Fotó: Munkácsi Egyházmegye)

Magyar közösségi ház Pozsonyban

Magyarok Nagyasszonya ünnepének előestéjén, október 7-én megnyitotta kapuit a pozsonyi magyar katolikusok közösségi háza. A házat az Egyház tulajdonában lévő felújított ingatlanban alakították ki Pozsony belvárosában, a Ferienčík utca 7. alatt. Az új magyar közösségi házban otthonra találnak a cserkészek, szerdánként az ifjúsági szentmise után a magyar egyetemisták, a házaspárok párkapcsolati műhelye, illetve a különböző imacsoporthoz. A helyiségeket Stanislav Zvolenský érsek bocsátotta a magyar közösség rendelkezésére. A bérleti díjat is átvállalta, a közösségnek csak a rezsi költségeket kell fedeznie.

A hajléktalan Jézus Londonban

Bár hivatalosan csak januárban fogják a szobrot leleplezni, a hajléktalan Jézus bronzba öntött alakja már ott fekszik Londonban, az előkelő Mayfair negyedben, a Farm Streeten található jezsuita templom Hétfájdalmú Szűzanya-kápolnájában. London első hajléktalan Jézus szobrát január 15-én fogják leleplezni. Edward Adams érsek, Nagy-Britannia apostoli nunciusa mutat majd be szentmisét. A szobor Jézust hajléktalanként ábrázolja, amint egy padon fekszik, arcát és kezét eltakarja egy takaró, de a keresztre feszítés okozta sebek a lábán felfedik a kilétét.

Európai Mária-kegyhelyek találkozója

Éves találkozóját tartotta szeptember 25. és 28. között a húsz ország huszonkét nemzeti Mária-kegyhelyét tömörítő Európai Máriás Háló Szlovénia nemzeti kegyhelyén, Brezjében. A találkozón részt vettek Banneux (Belgium), Csíksomlyó (Románia), Czeszochowa (Lengyelország), Einsiedeln (Svájc), Fatima (Portugália), Knock (Írország), Lőcse (Szlovákia), Lourdes (Franciaország), Máriapócs (Magyarország), Marija Bistrica

(Horvátország), Mátraverebély-Szentkút (Magyarország), Mellieha (Málta), Walsingham (Nagy-Britannia) és Zarvanytsya (Ukraina) képviselői. A találkozó témája a kegyhely az Egyházban volt.

Püspökök találkozója

A Nagyváradi Római Katolikus Püspökség volt a házigazdája a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Állandó Tanácsa és a Romániai Püspöki Konferencia Állandó Tanácsa idei találkozásának. A megbeszélésen magyar részről Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek, Veres András győri püspök, az MKPK elnöke, Udvardy György pécsi püspök, alelnök, Ternyák Csaba egri érsek, valamint Tóth Tamás, a testület titkára vettek részt. A Romániai Püspöki Konferenciát Joan Robu bukaresti érsek, alelnök vezetésével Böcskei László nagyváradi, és Pál József temesvári püspökök, illetve Francisc Ungureanu atya, főtitkár képviselték. Október 29–30-án a két bizottság tagjai azokról a kihívásokról folytattak tárgyalásokat, amelyeket a megváltozott európai társadalom támaszt az Egyház missziós küldetésével szemben.

Ad limina látogatás

Az ad limina látogatáson Rómában tartózkodó romániai magyar püspökök a Szent Péter-bazilika altemplomában, a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére szentelt kápolnában magyar nyelvű szentmisét mutattak be november 6-án. Németh László olaszországi magyar főlelkésznek köszönhetően a vatikáni Magyarok Nagyasszonya-kápolnában már tizenhárom éve van minden kedden reggel, 8 órai kezdettel magyar nyelvű szentmise.

Keresztsere Nagybecskerekén

A délvidéki Nagybecskereki Egyházmegye székesegyháza idén ünnepli megáldásának 150. évfordulóját. A jubileum központi ünnepe november 24-én lesz, mindegyre a folyamatos lelki előkészület mellett a templomkülső szemmel is látható megújulásával is készül az egyházmegye. A templom tornyára október 16-án felkerült az új aranyozott kereszt és az alma, s a tető bádogborítását is megújították – számolt be sajtótájékoztató keretében az ünnepségsorozat előkészületeiről Német László SVD megyéspüspök. A főpásztor azt is elmondta: a régi keresztet a plébánia udvarában állítják fel. □

Német László püspök áldotta meg a keresztet

NEMZETEK SZENTMISÉJE LONDONBAN

Az idei Nemzetek szentmiséjét október 21-én, vasárnap tartották Anglia fővárosában, Londonban. A szentmisén a lelkes magyar cserkészcsapat is részt vett, ezzel is kifejezve azt a hitet, hogy a keresztségünk összeköt bennünket a többi római katolikus keresztyén testvérrel. Az egy Istenben vetett hitünk, a szeretet és a remény összeköti a világ négy tájáról Angliába érkezett, itt élő és dolgozó híveket. A Római Katolikus Egyháznak van egy nagy ajándéka, egy krisztusi ajándék, amit egyetemességnek hívunk.

A Nemzetek szentmiséjén a hívek együtt imádkoznak, énekelnek és ugyanabból a kegyelemforrásból merítenek, hiszen közös a hitük. A szentmisét Paul McAleenan westminsteri segédpüspök, az etnikai lelkészségek koordinátora mutatta be, a különböző etnikai lelkészségek papjaival együtt.

A lelkes magyar cserkészcsapat

A szentmise áldozatából, a kegyelem kútforrásából csodálatos együtt meríteni. Átélni, hogy Jézus összeköt bennünket, az ő szeretete és békéje táplál bennünket. Az Eukarisztia szentsége képes meggyógyítani, újra és újra létrehozni azt az egységet, amit a világ nem tud megadni. Nagyon jó volt együtt lenni és ünnepelni. Legyünk mindig és mindenhol a krisztusi béke követői!

János atya Londonból

MAGYAROK CAPESTRANÓBAN KAPISZTRÁN SZENT JÁNOS ÜNNEPÉN

Kapisztrán Szent János liturgikus emléknapján, október 23-án magyar küldöttség is részt vett a capestranói megemlékezéseken. A Vatikáni Rádió adásában Németh László prelátus, olaszországi magyar főlelkész számolt be az ünnepi eseményről.

Az október 23-i nemzeti ünnep alkalmából a római magyar közösség kis csapata idén is ellátogatott Capestranóba, hogy részt vegyen Kapisztrán Szent János ünnepén szülővárosában.

A megemlékezésen – felvonulást és zászlófelvonást követően – szentmisét mutatott be Frantisek Rabek szlovák katonai ordinárius, helyi ferences atyák, valamint Mohos Gábor kinevezett püspök, a PMI rektora és Németh László prelátus, olaszországi magyar főlelkész koncelebrálásával.

Az ünnepség után a magyar résztvevők a temetőben felkeresték Mihályi Géza sírját. A római magyar közösség tagja, aki minden évben részt vett a magyarok capestranói zarándoklatán, 2018 nyarán halt meg Rómában. Capestranóban temették el. A csoport tagjai hálás szívvel emlékez-

tek meg róla, és imádkoztak érte, megköszönve Istennek mindazt, amit Mihályi Géza évtizedeken keresztül Capestrano és Magyarország kapcsolatáért tett.

Lévén Kapisztrán Szent János a hadseregnek is védőszentje, liturgikus ünnepén minden évben más és más ország tábori püspökei és katonái vesznek részt nagyobb létszámban az ünnepségeken.

Az idei megemlékezésen Magyarországot hivatalosan Puskás István, a Római Magyar Akadémia igazgatója képviselte; jelen volt továbbá Heinz Tamás a római magyar konzulátusról, aki évek óta jó kapcsolatokat ápol Capestranóval.

A magyar csoport a capestranói ünnepség után a közeli Manopellóba látogatott, és megtekintették Veronika kenedőjét, Krisztus arcának ereklyéjét.

Vatikáni Rádió

A SZŰZANYA NÉPE VAGYUNK

Magyar ünnep a Szent Péter-bazilikában

Magyarok Nagyasszonya ünnepén szentmisét mutatott be a Szent Péter-bazilika katedra-oltáránál Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Ifjúsági Bizottságának elnöke.

A Szent Péter-bazilika altemplomában található Magyarok Nagyasszonya magyar kápolna búcsúnapján bemutatott szentmisén Palánki Ferenc hangsúlyozta: A magyarok hallatják a hangjukat és imájukat egész Európában.

Az ünnepi szentmisén koncelebrált Kocsis Fülöp érsek-metropolita, Mohos Gábor, a Pápai Magyar Intézet rektora, kinevezett esztergom-budapesti segédpüspök és az ünnepre érkezett papok.

A főpásztor a homíliájában elmondta, a vatikáni magyar kápolna üzenete az, hogy az anyaországban és külföldön élő magyarok Európa békéjén munkálkodnak, és a krisztusi értékeket képviselik Európa közepén. Hozzátette: mi, magyarok „hallatjuk a hangunkat és imánkat egész Európában, hogy valóban a Szűzanya népe vagyunk”.

A főcelebráns a misén megemlékezett Márton Áron püspöki kinevezésének 80. évfordulójáról, akinek boldoggá avatási eljárása folyamatban van a Vatikánban.

Márton Áron az erdélyi Csíkszentdomonkoson született. A bazilikában bemutatott magyar misén a felcsiki plébániák 400 tagú közös kórusa énekelt. Ince Sándor karnagy vezényletével a népviseletben levő kórus magyar egyházi énekekkel töltötte meg a bazilikát. A kórus Ferenc pápa szerdai általános audienciáján is részt vett.

A hétfői misén ott volt Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes is, aki a Vatikánban Pietro Parolin szentszéki államtitkárral tárgyal, továbbá Habsburg-Lotharingiai Eduard, hazánkban a Szent-széknél akkreditált nagykövete.

(MTI)

KÖSZÖNETET MONDUNK TÁMOGATÓNKNAK:

Dr. Benkovic Mária, Németország – 100 EUR.

Az Életünk támogatására adományokat a következő számlára lehet befizetni:

SZENT MAXIMILIAN KIADÓ
OTP Banka Slovensko, Komárno
IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696
BIC/SWIFT: OTPVSKBX

(Kérjük, hogy az átutalás során tüntessék fel az ADOMÁNY szót.)

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap